

Terugblikje geheugenkoor 31 oktober 2025

Wat een heerlijk uitbundige middag was het. Zowel zangers, leiding, vrijwilligers en musici waren in een opperbeste zang- en speelmodus om zomaar eens te noemen. De opwarmingsoefening op muziek van de lambada met arm en beenbewegingen door Roos ging de zaal door alsof het een wedstrijd was wie het hoogste zijn armen kon zwaaien of benen het verste naar voren kon brengen.

Via het lied "ik hou van Holland" kwamen we bij het lied "Daar bij de waterkant" waar naar hartenlust geklapt werd op het ritme wat Roos ons aangaf.

Ellen en Roos begeleidden het lied "Herfst komt nader" wat we in canon zongen met gebruik van de klankstaven.

Gerard las een oud keltische bede voor met de titel "Een zegen voor de ouderdom" met de volgende tekst;

Moge het licht van je ziel je beschermen

Moge al je zorgen over ouder worden zich in het tegendeel veranderen

*Moge je wijsheid ontvangen met het oog van je ziel zodat je deze
prachtige tijd van oogsten kunt zien*

*Moge je de kracht hebben de oogst van je leven binnen te halen, te
genezen wat je verwondde, het dichterbij te laten komen en er één mee
te worden*

Moge je een grote waardigheid verkrijgen en beseffen hoe vrij je bent.

*Moge je bovenal het prachtige geschenk van het eeuwige Licht en de
eeuwige schoonheid in jezelf ontdekken.*

Moge je worden gezegend en moge je een diepe liefde vinden in jezelf.

We zongen verder het lied van de veldmuis, Una Paloma Blanca en de canon met bewegingen op het lied "Zingen al tezamen".

Heerlijk om na de pauze het lied "Ik zou wel eens willen weten" te zingen van Jules de Corte, die velen nog van vroeger kennen. Met begeleiding van gitaar en

fluit door Mieke en Gretha zongen we als beurtzang “Wat zullen we drinken”. Marina was het laatste lied vóór het intermezzo wat dit keer door Jeanette gedaan werd met het lied “Niemand heeft je ooit gezien”, prachtig gezongen met begeleiding van Hidde op de gitaar.

We zongen daarna nog een herfstlied “de herfst is zo mooi” en via ‘Viva la Musica” kwamen we bij “This little Ligth of mine”, geleid door Ellen en Roos waar we allemaal bij konden dansen.

Iedereen zag er zo blij uit dat het voor velen moeilijk was om af te sluiten met “Nu vaarwel”, zo mooi was deze middag waar we heel voldaan over waren.

Met groet van Gerard